

AMSTERDAM ALTERNATIVE

Over Amsterdam Alternative

Amsterdam Alternative, ontstaan in de tegencultuur en de vrijplaatsen van de stad, propageert en steunt collectieve actie, radicale politieke debatten en een wenselijke toekomst voor iedereen.

About Amsterdam Alternative

Originating with the city's counterculture and free spaces, Amsterdam Alternative stands for collective action and radical political debate for the sake of a desirable future for the many, not the few.

Free Newspaper

■ Issue #038

Sept-Oct 2021

Circus Bende (© Lorelei Heyligers)

ADM noord (© Vereniging de verademing)

Snufkin (Artist playing at Vrij Beton party)

Unmute us, protest mars (© Susana Martins)

Het woonprotest 12 september

Er is een kolossale wooncrisis in ons land. Wonen wordt voor steeds meer mensen steeds moeilijker te betalen en de crisis maakt elke dag meer slachtoffers. Honderdduizenden mensen staan op jarenlange wachtlijsten, huizenprijzen schieten als een raket omhoog en het aantal daklozen is in tien jaar verdubbeld.

Lees meer op pag. 03

De nacht als bron van het leven

Van onbegrijpelijk, machtig mooi mysterie naar commerciële bedrijfstak; van verbinder naar afgeschreven kadaver. Het nachtlevens van Amsterdam ligt al anderhalf jaar machteloos aan de kunstmatige beademing.

Lees meer op pag. 04

Wat komt er na de broedplaatsen

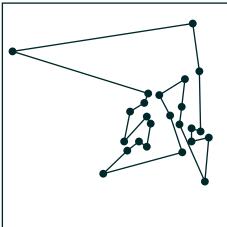
Amsterdam heeft een enorme behoefte aan betaalbare woon- en werkruimte terwijl deze alleen maar minder en duurder worden. Met het zogenaamde broedplaatsenbeleid is de afgelopen twintig jaar geprobeerd betaalbare ruimte te realiseren. Dat is deels gelukt: er zijn nu zo'n zestig broedplaatsen in de stad...

Lees meer op pag. 09

What makes a good (or bad) tourist?

My reasons to travel in this second pandemic summer are of romantic nature. Initially, I was planning to visit Greece with my high school friends from Stuttgart, but halfway through the summer break I impulsively changed plans. I decided to go to Hungary, to see someone instead of something (love-tourism, if you will).

Read more on pag. 19

Participating venues:

ADM-Slibvelden, AstaroTheatro, Badhuistheater, Bajesdorp, Cavia, Cinetol, Cultureland, De Ceuvel, De Fabriek, De Nieuwe Anita, De Ruimte, Fort van Sjakoo, Kaskantine, Kostgewonnen, LIMA, NieuwLand, OCCII, OT301, Pakhuis Wilhelmina, Plantage Dok, Plein Theater, Ruigoord, Teatro Munganga, Treehouse NDSM, Volta, Vondelbunker, WG, Workshop op de Ceuvel, Zaal100, Zone2Source

amsterdamalternative.nl

ormation // Information // Informatio

Info (NL)	Info (ENG)	Colophon	Contact
Over dit project Amsterdam Alternative is een gezamenlijk project van Amsterdamse panden waarin muziek, film, dans, theater en andere kunst wordt geprogrammeerd maar waar ook wordt gewoond en/of gewerkt. We zijn non-profit, experimenteel, internationaal, sociaal, tolerant en creatief. Onze gratis tweemaandelijks krant en website zijn bedoeld voor iedereen die geïnteresseerd is in het publieke programma van de deelnemende organisaties maar ook de achtergrondartikelen over en van de subcultuur, kunstenaars, muzikanten en schrijvers die werken, wonen of optreden in de betreffende panden.	Vision/mission Amsterdam Alternative is a joint project realised by independent Amsterdam venues, places where music, dance, theatre and art is created, experienced and presented. We are non-profit, experimental, international, social, tolerant and creative. Our free bi-monthly newspaper and accompanying website are designed for everyone interested in the programming of the participating organisations. The newspaper will also provide information on the backgrounds of the artists, musicians, writers and sub-cultures that contribute to their local underground scenes; it will also provide insight on the independent venues in which such people live, work and play.	Board and daily coordination: Ivo Schmetz, Quico Touw, Sebastian Olma Editorial Team: Ivo Schmetz, Jaap Draaisma, Niels Niessen, Sebastian Olma, Menno Grootveld, Bart Stuart Writers, photographers, illustrators: Credited with every article Graphic design: Ivo Schmetz, www.310k.nl Print: Mister Paper	Postal Address: Jan Hanzenstraat 39-41 1053SK Amsterdam Email contacts: Editorial: redactie@amsterdamalternative.nl Adverts: advertentie@amsterdamalternative.nl Music reviews: music@amsterdamalternative.nl Book reviews: books@amsterdamalternative.nl Video: video@amsterdamalternative.nl Subscriptions: subscription@amsterdamalternative.nl Vrij Beton - collective ownership: vrijbeton@amsterdamalternative.nl AA Academy: academy@amsterdamalternative.nl Art: art@amsterdamalternative.nl Other: info@amsterdamalternative.nl Online www.amsterdamalternative.nl
 			

New Website

www.amsterdamalternative.nl

Adverteren (NL)

Advertising (ENG)

Amsterdam Alternative is niet van plan om een krant vol advertenties te worden maar om een gratis krant mogelijk te maken zijn er inkomsten nodig. We proberen hier zo zorgvuldig mogelijk mee om te gaan en zullen geen advertenties van grote commerciële merken plaatsen. We zijn op zoek naar organisaties, merken, labels etc. die passen bij onze visie en doelgroep.

Ben jij geïnteresseerd om te adverteren in Amsterdam Alternative, neem dan contact op met: advertentie@amsterdamalternative.nl

Lidmaatschap (NL)

Subscription (ENG)

Amsterdam Alternative is een collectief project, een vereniging gebouwd op de kracht, energie en toewijding van de leden. Een organisatie als AA kan niet bestaan zonder mensen die willen helpen, willen meedenken en/of financiële steun willen geven. Daarom roepen we iedereen op om Amsterdam Alternative en onze doelstellingen te steunen middels een lidmaatschap. amsterdamalternative.nl/join

Bilingual

The main language of the newspaper is English. However, articles may be written in English or Dutch, depending on the author's choice. Unfortunately we have yet to realise the budget which will allow us to present each article in both languages; please accept our apologies for any inconvenience caused by this.

Contribute?

Would you like to contribute to this project? We would love to hear from you! We are a group of volunteers always on the lookout for extra hands and brains to help us with articles, suitable advertising/marketing partners, distribution and other tasks and needs that might arise. Many hands make light work! The more artists, writers, thinkers, musicians who share their ideas with us the better.

AMSTERDAM ALTERNATIVE NEEDS YOU!

Are you a writer, photographer, illustrator, artist, video maker, financial expert, promoter or event organizer or want to give us a couple of hours of your time every two months to help us distribute the newspapers through amsterdam

Please get in touch and join the fabulous team of AA!

info@amsterdamalternative.nl

De illusie van service-wonen als community

Hoe jongerenwoningen in Amsterdam waarde onttrekken aan de stad

OurDomain/MyDomain Zuidoost

Op zoek naar een zelfstandige, betaalbare woning belandde ik twee jaar geleden in een bouwput aan de Dalsteindreef in Diemen. Ik was een van de gelukkigen die een rondleiding kregen op de nog volop in aanbouw zijnde nieuwe locatie van OurDomain, een hippe woonomgeving voor jongeren met tal van faciliteiten en services. Maar tegen welke prijs?

Een medewerker van OurDomain wees de weg door een doolhof van machines en bouwmaterialen. Kijkend door mijn oogcharen probeerde ik me een voorstelling te maken van wat hier ging komen: werkplekken, bioscoop, sportschool, club, restaurant... Weliswaar bevond de locatie zich niet in het bruisende centrum van Amsterdam, maar OurDomain leek net zoveel te bieden.

Ook kreeg ik een modelwoning te zien. De stijlvolle studio van 30 vierkante meter was gestoffeerd en gemeubileerd te huur: kwestie van koffer uitpakken en klaar is Kees. En dat mocht wat kosten. De studio waarvoor ik kwam, de goedkoopste, had destijds een kale huur van 740 euro. Daar kwam nog een flink bedrag bovenop voor allerlei services. De totale huurprijs kwam uit op 1060 euro per maand.

Na de rondleiding krabde ik me toch even achter de oren. Dit mocht dan volgens OurDomain de ultieme plek zijn voor "21st century urban living," het vooruitzicht van een peperdure studio, opgesloten tussen bouwkvelds, deed mij verlangen naar mijn kamer in Watergraafsmeer. Ik bedankte vriendelijk voor de inschrijving en keerde onverrichter zake terug naar Amsterdam.

Service-wonen
OurDomain blijft onverminderd populair. Inmiddels is het wooncomplex aan de Dalsteindreef volledig bewoond en is er een tweede locatie geopend in Zuidoost. Soortgelijke woonconcepten breiden ook flink uit in Amsterdam. Change= bijvoorbeeld heeft tot nu toe twee locaties in Amsterdam en Rockfield Real Estate heeft onder de naam The Cohesion (voorheen The Fizz) tot nu toe vijf locaties.

De populariteit van deze *co-living spaces* is volgens de verhuurders te danken aan de vele voorzieningen in de panden. Wonen, werken, sporten, uitgaan; het kan allemaal op één en dezelfde plek. Daarnaast kunnen bewoners gebruik maken van een keur aan services, van pakketbezorging tot een wasserette. En als klap op de vuurpijl maak je met je medebewoners ook nog deel uit van een *community*.

.....
Het gaat om een nieuw type woningen: grote complexen van 200 tot soms wel 1000 eenheden, alleen voor jongeren, soms alleen voor studeren en afgestudeerden hbo en wo, altijd tijdelijk: vertrekken als je 27 jaar wordt. Van 20-30 m2. Deels als "zelfstandige sociale huurwoning" - kale huur onder de 740 euro/maand -, deels als "onzelfstandige woonruimte". Gebouwd na 2016. Inmiddels zijn er tientallen van deze complexen, vooral in Nieuw West en Zuidoost, met 1000-den bewoners. Een flink aantal zit nog in de bouwplanning.

Maar deze luxe komt tegen een prijs. Verplicht af te nemen services drijven de kale huurprijs enorm op. Het roept de vraag op of de bedoelingen van de verhuurders wel zo nobel zijn als ze lijken. Is dit niet gewoon een slim verdienmodel, inspelend op het nijpend tekort aan woningen in Amsterdam? Hoe meer services je aanbiedt, hoe meer geld je ervoor kan vragen. Gooi daar een hip sausje van *community building* overheen en als verhuurder ben je spekkoper.

Waarde onttrekken aan de stad
Niet alleen door het creatief omspringen met de huurprijzen zijn deze wooncomplexen een winstmachine. Het vastgoed zelf is ook bijzonder lucratief. Change= werd al meerdere malen doorverkocht aan buitenlandse beleggers. In 2018 werd

Het Woonprotest

12 september Amsterdam // 23 oktober Rotterdam

Er is een kolossale wooncrisis in ons land. Wonen wordt voor steeds meer mensen steeds moeilijker te betalen en de crisis maakt elke dag meer slachtoffers. Honderdduizenden mensen staan op jarenlange wachtlijsten, huizenprijzen schieten als een raket omhoog en het aantal daklozen is in tien jaar verdubbeld.

Daarom staan wij op 12 september op de Dam met deze intentie:

- Garandeer voldoende en betaalbare huisvesting
- Herpak de grip op de
- escalerende huur- en huizenprijzen
- Stop racistisch en klassistisch woon- en sloopbeleid
- Pak parasitaire beleggers aan

Landelijke woondemo
23 oktober 2021 14:00 uur Rotterdam
Exacte locatie wordt nog bekend gemaakt

Meer info:
woonprotest.nl
www.woonopstand.nl

het uit 500 jongerenwoningen bestaande complex in Nieuw-West voor 84 miljoen euro verkocht aan een buitenlandse investeerder. Dit was drie jaar nadat een Amerikaans pensioenfonds het pand voor 45 miljoen euro had overgekocht. De tweede locatie van Change=, in Zuidoost, werd ook in 2018 verkocht, volgens het Parool voor een bedrag van 90 miljoen euro.

Voorwaarden die écht belangrijk zijn om een gemeenschap te laten ontstaan scheppen de verhuurders niet. De woonconcepten zijn erop gericht om zoveel mogelijk binnen de muren van het pand te verblijven. Contact met de buurt zal daardoor gering zijn. Daarnaast hebben deze service-woonconcepten het karakter van een hotel. Je arriveert met je koffer in een gemeubileerde woning en vertrekt weer na enige tijd. Een tijdelijk verblijf wordt in sommige gevallen zelfs geëist.

Thuis
De tijdelijkheid en het gebrek aan bezit is aantrekkelijk voor expats, maar voor de binding met de stad is het desastreus. Om een gemeenschap te creëren hebben mensen niet alleen een dak boven hun hoofd nodig, ze moeten ook een thuis hebben. En een thuis ontstaat alleen als mensen voor lange tijd op dezelfde plek wonen en hun eigen omgeving kunnen vormgeven. Een voorgedekte woonomgeving die geïsoleerd is van de rest van de buurt en een hoog verloop van bewoners heeft staat haaks op deze principes.

Als de gemeente Amsterdam welzijn boven ongebreidelde welvaart wil stellen dan moet men het niet hebben van service-wonen. Pas als jongeren eerlijke huurprijzen krijgen kan een *community* ontstaan die écht waarde toevoegt.

De nacht als bron van het leven

Van onbegrijpelijk, machtig mooi mysterie naar commerciële bedrijfstak; van verbinder naar afgeschreven kadaver. Het nachtleven van Amsterdam ligt al anderhalf jaar machteloos aan de kunstmatige beademing. Er wordt veel gepraat, geschreven, beloofd en zelfs financiële compensatie uitgedeeld. Maar ondanks een mooie Amsterdamse nachtvisie is men hogerop de verbinding verloren met de cultuur en het nachtleven. Het enige wat men ziet is de economie en het beleid, maar het nachtleven is zoveel meer en zoveel mooier.

In 1997 vertrok ik na mijn studie aan de kunstacademie van Maastricht naar Amsterdam. Eindelijk naar de stad van mijn dromen. Meer mogelijkheden qua werk, meer cultuur, nieuwe ontmoetingen en boven alles een nieuw bruisend nachtleven. Al heel snel rolde ik via via in de wondere wereld van de kraakpanden. Ik was nauw betrokken bij de kraak van het OLVG (1998) en later de OT301 (1999). In beide panden heb ik gewoond en gewerkt, maar boven alles: in beide panden heb ik onvergetelijke nachten meegemaakt. Concerten, optredens, exposities en feesten georganiseerd door vrienden en gelijkgestemden die dat deden vanuit passie en liefde voor de kunst. Zelf bouwen, zelf werken, zelf het risico nemen. Niks business-plan, niks marketing, niks social media, maar mond-op-mond-reclame via het ondergrondse subculturele netwerk of een zwart-wit flyer bij cafe Vaaghuizen.

Het Amsterdamse nachtleven was destijds een niet te doorgronden, onbegrijpelijk mysterie. Het leek gemaakt of, beter gezegd, ontstaan om de verwondering en nieuwsgierigheid te stimuleren. Elk weekend was er op meerdere plekken in de stad iets moois te beleven. Nachtelijke avonturen in panden waar je soms via een ladder tje naar de feestruimte moest, waar het podium van pallets en schroothout aan elkaar was getimmerd, of waar je naar toe werd gebracht in een geblindeerd busje omdat de locatie geheim moest blijven. Soms waren het loodsen net buiten de stad, maar meestal was er wel iets te doen in een van de bekende kraakpanden zoals het Entrepotdok, Vrieshuis, Repetiehuis, Donkey Kong, Tjernobiel, ELF, OLVG, De Chinees, Frikens, Pakhuis Afrika, of in spannende pandjes die maar heel even bestonden.

Bleeps, beats & bass
Ik kwam als grafisch ontwerper naar Amsterdam, maar al snel begon ik elektronische muziek te maken en allerlei kleinschalige events te organiseren. Dat komt omdat de stad en wereld waarin ik me begaf me die mogelijkheid gaf. Er was ruimte voor experiment en initiatief, zonder dat je daarbij meteen werd afgerekend op het financiële resultaat. Samen met een groep vrienden vormden we in 2000 de band 3-1. Live electropunk met hysterische video's en maffe performances. Aanvankelijk speelden we voornamelijk op feesten en festivals in kraakpanden, later ook in plekken als de Paradiso, Melkweg, Mazzo, Club11, Tivoli, Het Paard en zelfs tijdens buitenlandse avonturen in Frankrijk, Duitsland, Japan, Brazilië, Polen, Spanje en Amerika. Er was niks mooiers dan met de groep op pad zijn, in onze aftandse Volkswagen-bus de weg op en spelen. Niet om geld te verdienen maar voor de kick, voor het plezier.

De avonturen met onze band hebben er tevens toe geleid dat ik met twee van de bandleden en goede vrienden in 2006 het platenlabel Basserk Records heb opgericht. Op dat label brachten we in eerste instantie onze eigen muziek uit maar later ook vele andere bands en producers. Ook hiervoor was geen plan. We deden het gewoon, omdat we hielden van de muziek. Nooit hebben we ons gehouden aan bepaalde genres, plannen, adviezen en regels. We hebben altijd ons hart gevolgd en uitgebracht wat we op dat moment tof vonden, ook al was dat strategisch misschien niet zo slim, omdat ons label moeilijk te promoten is binnen het bestaande hokjesdenken. We zijn geen techno-, electro-, electronica-, bass-, future-beats-, ambient- of breaklabel, maar een ratjetoe van dat alles. Bleeps, beats &

bass. We hebben er nauwelijks iets mee verdiend, maar intussen hebben we toch al 160 releases uitgebracht. Sommigen verklaren ons voor gek, maar wij gaan stoïcijns door, gewoon omdat we het leuk vinden.

Verbinding
Ik kan naar alle eerlijkheid zeggen dat het nachtleven mij voor een groot deel heeft gevormd en gemaakt tot wie ik nu ben. Het optreden, muziek maken, feesten organiseren, mensen ontmoeten, dansen, flirts, experimenteren met drugs, initiatief nemen, samenwerken en ga zo maar door. Ik ben er daarom van overtuigd dat de nacht van groot belang is voor de stad en de persoonlijke ontwikkeling van de mens. Nachtrust is essentieel voor een goede gezondheid, maar nachtdrukte of nachtactiviteit is wat mij betreft net zo essentieel. De nacht is een voedingsbodem voor nieuwe energie, relaties, netwerken, vriendschappen, ontdekkingstochten, experiment en verbinding. De nacht is de humuslaag voor de dag. Een stad zonder rijk, kleinschalig, verbonden, ondergronds nachtleven is als een bos met alleen maar dezelfde bomen: een saaie onvruchtbare bende met een wellicht mooie buitenkant maar een ongezonde binnenkant.

Nachtrust is essentieel voor een goede gezondheid, maar nachtdrukte of nachtactiviteit is wat mij betreft net zo essentieel

Niemand is gebaat bij een stad met alleen maar hippe bars en nachtclubs waar je de hoofdprijs betaald voor een drankje, als je überhaupt al binnen komt. Er is behoefte aan vruchtbaar land, vrije ruimte. Een gezonde gevarieerde nachtcultuur bevordert diversiteit, creativiteit, solidariteit en al het andere dat wenselijk is voor een stad als Amsterdam. Ruimte voor mensen die events organiseren vanuit het hart, zonder financieel masterplan en een dik budget. Grote artiesten, vip-tafels, champagne, imposante podia, lasershows en dure tickets om de investeringen terug te verdienen zijn helemaal niet nodig. Laat dat maar over aan de commerciële feestfabrieken bij het Bijlmer-station en de dure patserclubs in de stad.

Nachtvisie
Amsterdam heeft onlangs als eerste stad van Nederland haar nachtvisie gepubliceerd. Het omvangrijke document (dat online te vinden is) staat bol van de mooie woorden over het rijke verleden en de invloed van het nachtleven op de stad. Eindelijk wordt het nachtleven officieel erkend als onderdeel van kunst en cultuur en zal het in de toekomst worden gesteund middels stedelijk beleid. Er zal fysieke en inhoudelijke ruimte gemaakt worden voor nachtcultuur door middel van herstel en behoud, maar ook door het stimuleren en faciliteren van ruimte voor vernieuwing. Voor iedereen, jawel, voor alle Amsterdammers. Verder wordt er in het document veel gesproken

over diversiteit, beleid, financiële en maatschappelijke waarde, veiligheid, toegankelijkheid, Corona, impact en ruimte.

Het document bevat ook interviews met mensen die hun sporen, en een dikke boterham, hebben verdiend in het nachtleven. Er wordt gesproken over het belang van vrije ruimte en de zogenaamde rafelrand, maar helaas is er met niemand gesproken die betrokken is bij die vrije ruimte, niemand van al die mooie non-profit plekken die bij Amsterdam Alternative zijn aangesloten. De plekken waar mensen werken, spelen en programmeren vanuit passie en vaak op vrijwillige basis. Er is niks tegen op de industrie, maar als je de doelen wil verwezenlijken waarover gesproken wordt dan wordt het tijd om nachtcultuur anders te benaderen. Nachtcultuur is geen bedrijfsleven dat slechts draait om groei, opschalen, rendement en schone schijn. Een glad, veilig, politiek-correct visiedocument en bijbehorend beleid is weinig waard in een neo-liberale stad waarin ruimte wordt verkocht aan de hoogste bieder en de laatste bastions van de vrijheid met grote regelmaat worden tegengewerkt en getreiterd door de gemeente en haar legertje handhavers. Helaas staat de realiteit vaak haaks op de mooie woorden in het document.

Devisionair
Niet alleen het visiedocument spreekt over de sociale, maatschappelijke en financiële waarde van de nachtcultuur, ook kranten, rapporten, praatprogramma's, tijdschriften en podcasts staan bol van de vurige pleidooien en bijbehorende statistieken. Iedereen die ook maar iets met kunst, cultuur of het nachtleven te maken heeft is er heilig van overtuigd dat het van essentieel belang is. Helaas heeft het management in Den Haag geen oren voor deze harte-kreet. De waarde van kunst, cultuur en het nachtleven werd het afgelopen decennium meermaals weggezet en wegbezuinigd als elitaire onzin, met als absolute diepte-punt de beslissingen die in de afgelopen anderhalf jaar zijn gemaakt. Het nachtleven is niks. Nul komma nul, nada, noppes.

Het maakt ons devisionair kabinet geen zier uit dat jonge generaties thuis opgesloten zitten, een deel van hun ontwikkeling missen, hunkeren naar verbinding en dat zij depressief worden. Na het nogal onduisterder besef dat jonge generaties worden bestolen van een zorgeloze toekomst door het laks of, beter gezegd, het uitblijven van

een radicaal klimaatbeleid worden ze nu ook bestolen van het heden. Den Haag zou op moeten komen voor de belangen van het volk, moeten luisteren naar het volk, zich moeten richten op wat echt belangrijk is maar in plaats daarvan is men druk bezig stuivertjes te wisselen aan de formatietafel. Het nachtleven wordt onbeschaamd en op klaarlichte dag beroofd van haar waardigheid door een stel maatpakken die het met geen mogelijkheid kunnen opbrengen zich in te leven in de cultuur van de nacht en de hoognodige balanscorrectie tussen mens en natuur.

Laten we met z'n allen de voetbalstadions kraken en daar gaan dansen, want daar mag het en er wordt toch maar eens per week gevoetbald

Voetbalstadions kraken
De status op dit moment: voetbalstadions met 30.000 mensen en een Formule-1-weekend met nog veel meer mensen is geen probleem, maar het nachtleven blijft op slot. Ik ben over het algemeen heel redelijk en begrijpend en dat Corona geen gewoon griepje is is ondertussen meer dan duidelijk, maar wat gebeurt hier nou precies? In de voetbalstadions mag met ontbloot bovenlijf in zeer grote groepen gedanst worden, maar het nachtleven moet netjes op een stoel blijven zitten. Het is de omgekeerde wereld. Mijn voorstel: laten we met z'n allen de voetbalstadions kraken en daar gaan dansen, want daar mag het en er wordt toch maar eens per week gevoetbald. Of komen we ook weg met dansen in een club als er op groot

scherm een voetbalwedstrijd wordt vertoond? Hoe zit het nou precies? Voetbal en dansen mogen wel, maar zonder bal is het verboden. Rara hoe kan dat? En begrijp me niet verkeerd, ik hou ook van voetbal, maar er zit iets niet helemaal lekker in deze situatie.

Amsterdam Alternative Dance Event
Na een noodgedwongen pauze van anderhalf jaar wilden we weer aan de slag. Het activeren van die belangrijke humuslaag die zoveel mensen met elkaar verbindt. Samen dansen, drinken, luisteren en ontdekken. Iedereen staat te popelen en wij hadden mid-oktober heel graag het AADE (Amsterdam Alternative Dance Event) willen organiseren: twee punkavonden in Cinetol, een ska-avond in de Nieuwe Anita en een elektronische benefietavond voor Vrij Beton in de OT301. Dit artikel was bedoeld als aankondiging, als liefdesverklaring aan het herboren nachtleven. Vol enthousiasme wilde ik schrijven over de link tussen muziek, het nachtleven en de vrije ruimte waar wij middels Vrij Beton voor vechten, maar dat is helaas niet gelukt. In plaats daarvan is er meer frustratie dan enthousiasme. Frustratie over de zoveelste loze belofte en idiote beslissing van de politiek.

Ondanks alle teleurstellingen en decepties zullen we doorgaan met onze activiteiten. Wij zullen demo's, protesten, activisten, krakers, wereldverbeteraars, dromers, paradijsvogels, burgerlijke ongehoorzaamheid en collectieve actie blijven steunen. We zullen doorgaan met onze krant, onze evenementen en natuurlijk Vrij Beton. Sluit je aan bij Amsterdam Alternative, help mee! Hoe groter de groep, hoe groter onze collectieve kracht.

Fight for your right to party
Wat betreft het benefietfeest voor Vrij Beton. We hebben nog een heel klein sprankje hoop dat zaterdag 16 oktober alsnog door zal gaan. Wellicht vinden de protesten gehoor. Heel, heel, héél misschien worden de visieloze troepen in Den Haag wakker en beseft men dat wat in Engeland, België en andere landen wel kan, hier ook mogelijk is. Maar als de angst blijft regeren hebben we een alternatieve datum voor het Vrij Beton-benefietfeest: zaterdag 20 November. En die datum laten we ons niet meer afpakken.

Dansen voor Vrij Beton Benefiet avond

Zaterdag 16 oktober of
Zaterdag 20 november

Eclectic, experimental, electronic

Line up:
Snufkin, Gysele, Bebe Bad, Space Exposure, Dennis Weijers (live), Jujulove

Entrance: € 10
21:30-04:00 hrs
OT301, Overtoom 301

More info online soon.

www.vrijbeton.nl

Introducing Supernova Cinema!

Opening its doors to the public in October 2021, the Supernova Cinema lies within the mythical OT301 building, next to Amsterdam's Vondelpark.

Founded by the team behind the International Queer & Migrant Film Festival –currently celebrating its 6th annual edition– the Supernova Cinema seeks to establish itself as a safe space and community hub through film and culture. It seeks to become a beacon for alternative and inclusive programming, showcasing indie productions, and hosting debates and workshops with a strong focus on intersectionality, new perspectives, queer topics, migration, diversity & identity. Likewise, having experience in working with emerging filmmakers all over the globe, Supernova is particularly keen on offering a space for emerging filmmakers, orchestrating exchanges with international artists and festivals, and becoming an international center for showcasing activism productions – activism through art.

The team behind Supernova includes programmers, organisers and volunteers from the International Queer & Migrant Film festival – a diverse group of people who are directly involved in topics such as representation, decolonization and commemoration, all from a professional perspective. We are a diverse team supported by a group of enthusiastic volunteers and cinema-lovers. The board of the foundation consists of individuals with a background in cinema and culture, as well as academia and advocacy. “Over the past 6 years we have organised the IQMF festival, which has become an undisputed landmark for queer film and arts in Amsterdam and Europe. We work with a diverse team of programmers and aim to bring emerging queer filmmakers to Amsterdam to engage with broader audiences. We are thrilled to welcome you at the upcoming festival at both LAB111 as well as our own Supernova Cinema. We are proud to say we are now one of the few queer festivals in Europe with their own space. We are truly excited to share it with you” – says IQMF director Chris Belloni.

You can find the Supernova Cinema on the second floor of OT301 at Overtroom 301 in Amsterdam. OT301 originated from the Amsterdam squatters' movement, and was eventually bought in 2006 by a diverse, international community, an association under the name 'EHBK'. This alternative, non-profit platform is run as collective, in which living, working spaces and public functions are combined to contribute to art, politics and subculture visibility. OT301 is the living proof of this historical series of

events, and the collective within - to which we now proudly belong - continues to work towards a socially embedded cultural and artistic offer.

Support our crowdfunding campaign
Belloni: “We started a crowd funding campaign on the voordekunst platform to raise money for our cinema space. We would immensely appreciate if you could have a look at the campaign and share it around with your friends and anyone to whom this project may sound worthy and appealing.

What are we going to do with the donations? Several things. Firstly, we are going to refurbish the space, including a much-needed new beamer and seating. After all, we want this place to be welcoming all year round. The cinema room will be furnished differently and equipped with more contemporary equipment, so that any film is showcased to its maximum potential, regardless of its production budget. The second target will be spent on the refurbishment of the Ventilation Room (café), including the bar, which (to everyone's delight) will also be completely revamped. Part of the target amount will be used to set up an online cash register system so that you can order tickets for the cinema from the comfort of your home. The ultimate goal is to set up a unique and alternative film program of three months in the autumn of 2021 – kicking off the indoor season with a bang. The space seeks to tap into collaborations with special international film festivals like Saura Film Festival, special screenings of up-and-coming filmmakers and a diversely composed side program with Q&As and panel talks’.

The crowd funding campaign runs until September 12th 2021. You can find the link to the campaign here: www.voordekunst.nl/projecten/12579 please share and help us bring this cinema back to life!

Docu/Film Tip Top 5	
Selected by Chris Belloni, one of the founders of Supernova cinema and film festival director of the International Queer & Migrant Film Festival Amsterdam.	
	Hive <u>Director:</u> Blerta Basholli <u>Release:</u> 2021 <u>Topic:</u> Feminism <u>Watch:</u> Festival circuit
Fahrije's husband has been missing since the war in Kosovo. She sets up a small business to provide for her kids. Challenged by a patriarchal society that does not support her, she is left to make a crucial decision.	
	Taxi <u>Director:</u> Jafar Panahi <u>Release:</u> 2015 <u>Topic:</u> Documentary <u>Watch:</u> Berlinale website
Filmmaker Jafar Panahi is banned from making movies by the Iranian government, he poses as a taxi driver and makes a movie about the social challenges people face in Iran. Panahi is associated with the Iranian New Wave film movement.	
	The act of killing <u>Director:</u> Joshua Oppenheimer <u>Release:</u> 2012 <u>Topic:</u> Documentary <u>Watch:</u> IDFA online
Exploring the extremes of the human mind, Oppenheimer's acclaimed film, which he describes as "a documentary of the imagination," earned him a European Film Award, a BAFTA and an Oscar nomination. More than merely documenting the atrocities committed by the film's main protagonist Anwar Congo, a member of the powerful paramilitary organization Pemuda Pancasila, the film highlights the impunity with which he-like the various political leaders who also appear-can flaunt his role in the persecution of communists in present-day Indonesia.	
	Enjoy poverty <u>Director:</u> Renzo Martens <u>Release:</u> 2009 <u>Topic:</u> Documentary <u>Watch:</u> IDFA online
For two years, Dutch artist Renzo Martens traveled around Congo, from the capital of Kinshasa to deep inside the country. With camera in hand, Martens makes his way around the poverty-fighting industry in the post-civil war country, regularly appearing on screen himself	
	Honeyland <u>Director:</u> Ljubomir Stefanov <u>Release:</u> 2019 <u>Topic:</u> Documentary <u>Watch:</u> IDFA online
For three years, a small crew followed Europe's last female wild-beekeeper, Hatidze Muratova. She's as pure as the honey she gathers from her wild hives, and her surroundings are as bountiful as they are rugged. In a deserted mountain village, with neither electricity nor running water, she looks after her bedridden mother. In this extraordinary setting, Tamara Kotevska and Ljubomir Stefanov produced a stunningly filmed, intimate portrait, in which the protagonists often seem to behave as if they're unobserved.	

Amsterdam Alternative Audio walk

This audio walk takes about 1,5 hour and takes you from Amsterdam centre to the east. Walk past free spaces and squats from the past and present and learn about their history and/or ongoing activities.

Slangenpand, Spuistraat // Past & Present

Walking down Spuistraat, you may not realise that many of the buildings you walk past were previously squats. The tour will be available in both Dutch and English, and include musical scores between the different locations. On your trips around the city, you have likely walked past several active squats or free spaces that you never knew existed. Hosting art exhibitions, theatre shows, talks, climate change events, and more.

some of the most famous Amsterdam squats. The tour will be available in both Dutch and English, and include musical scores between the different locations.

You can listen to the podcast from the beginning of October from the AA website, and start (re-)discovering Amsterdam!

OLVG hospital, Oosterpark // Past & Present

If you walk past the Albert Heijn behind Dam square, towards Singel you may see a white nondescript entrance, with a person sitting outside. If you wander inside, you'll likely see their latest art exhibition, or hear some music from a new artist. This is one of the current free spaces that's included in the new Alternative Amsterdam podcast walking tour. In the tour you'll be guided around the city, exploring former and current squatted buildings and free spaces. Learning about their history, how they came to be and for some how they ended. The route will guide you from central Amsterdam towards east and will give you a new insight into the city, whether you've been living in Amsterdam for many years or are new to the city. The tour has been built on interviews with residents from the different squats and free spaces to get a real understanding of what it is/was like to live there. You will gain an understanding into the political motivations of some squats such as Maagdenhuis, or the cultural aspirations of Spinhuis and how the bureaucracy and laws around squatting make it difficult to establish such places.

OTR is an online radio station based in the OT301 in Amsterdam. Every Friday afternoon OTR streams a new program with DJ's, performers, bands, poets and talks.

The Alternative Amsterdam tour allows for everyone to see the other side of Amsterdam, and learn more about the squatting scene. On an hour and a half walk past

Check it out! Listen, wear, learn, dance

AA Playlist Spotify playlist

An always updated stream of new electronic music from various (inter)national artists like Audrey Nuna, Aardvarck, Mouse On Mars, CouCou Chloe, Ital Tek, Sully, Mark Pritchard, Pa Salieu, Shygirl, Any Stott and many many more.

Go to the Amsterdam Alternative website and follow the link on the top right.

AA Mixes Music mixes

Various mixes by various artists are available through the AA Soundcloud page and a dedicated page on our website.

Mixes from artists like DJ Marcelle/Another Nice Mess, Dan Graveyard, Spikey Lee, Quartier Mustache, Hakki Takki, No28, DJ Andy Ex, Arnold De Boer, Colin301, KRAZ, Peerte Trunt and more

AA Podcast Music mixes

'Amsterdam from Emancipation Machine to Sorting Machine' is the second AA Podcast and has just been released.

Amsterdam, once a cradle of alternative culture, has changed its face by turning into a "Global City"...

Listen on the AA website

AA Shop AA and Vrij Beton merch

In our online shop you can buy books, newspapers and AA shirts.

Buying/wearing one of the limited edition Vrij Beton sweaters/shirts helps us financially as all the money from the sales will go into the 'Vrij Beton' donation pot.

MUSIC TIP TOP 6

Picked with care but you can do the judging yourself. Tips and links to releases are always welcome, mail to: music@amsterdamalternative.nl. Amsterdam Alternative can be found on Spotify and Soundcloud, both links are at the top right of our website.

Lorraine James

Reflection

Label: Hyperdub

Release date: 06-2021

Genre: Electronica, Drill, IDM

Format: Digital, CD, Vinyl

Dennis Weijers

Accordion and Modular Synthesizer

Label: Self-released

Release date: 07-2021

Genre: Modular, accordion

Format: Digital

Various artists

Schenk 1

Label: Onderwereld

Release date: 07-2021

Genre: Electro, Acid, Electronic, IDM

Format: Digital

Bots & Gas

Roses Rest

Label: Many Voices records

Release date: 08-2021

Genre: Electronic

Format: Digital, Vinyl

KITTO

Manget

Label: Knekelhuis

Release date: 07-2021

Genre: Electronic, Industrial, Ggom

Format: Digital, Vinyl

SeeFeel

Succour (Redux)

Label: Warp

Release date: 05-2021

Genre: Electronica

Format: Digital, IDM

Wat komt er na de broedplaatsen?

Amsterdam heeft een enorme behoefte aan betaalbare woon- en werkruimte terwijl deze alleen maar minder en duurder worden. Met het zogenaamde broedplaatsenbeleid is de afgelopen twintig jaar geprobeerd betaalbare ruimte te realiseren. Dat is deels gelukt: er zijn nu zo'n zestig broedplaatsen in de stad. Maar het ziet er naar uit dat het broedplaatsenbeleid gaat stoppen. Komt er wat voor in de plaats?

Het broedplaatsenbeleid is rond 2000 begonnen als een gemeentelijk antwoord op de ontruiming van een groot aantal kraakpanden. "Geen cultuur zonder subcultuur," zei de burgemeester in zijn nieuwjaar-speech van 2000. Amsterdam heeft ruimte nodig voor experiment, voor subcultuur, voor nieuwe sociale, economische en andere initiatieven, bij voorkeur gemengd met wonen. Goedkoop, collectief, niet-commercieel, openbaar, laagdrempelig.

In de loop van de jaren vond binnen het broedplaatsenbeleid een verschuiving plaats van vrijplaatsen naar formele cultuurpanden (door de gemeentelijke eis van minimaal 40% officiële, zogeheten CA-WA-kunstenaars). Ook kwamen er steeds meer regels voor het opstarten van een broedplaats, werd het steeds duurder en werd de economische betekenis dominant, met begrippen als business case, ondernemerschap en innovatie. En dan is er nog het gentrificatie-effect van (sommige) broedplaatsen op de omliggende buurten.

De meeste broedplaatsen zijn tijdelijk: panden verdwijnen na een aantal jaren, waardoor er steeds nieuwe bij moeten komen om alleen al het aantal betaalbare vierkante meter overeind te houden. Stopt de subsidie voor nieuwe plekken, dan verdwijnt binnen vijf tot tien jaar het overgrote deel van de plekken. Daarom is de strijd voor het behoud van bestaande plekken als De Ceuveld en de Lely van groot belang.

Corona-bezuinigingen
De verschillen tussen broedplaatsen zijn erg groot: hele grote en hele kleine; echt goedkope en flink dure; met alleen werkruimte of ook met woonruimte, met en van de buurt of zonder de buurt; soms met podia, met buurt ruimte, horeca, publieke ruimten. Allemaal zijn het - voor Amsterdamse begrippen - goedkope ruimte en biedt het mensen een kans die ze anders hier niet zouden hebben.

Het ziet er naar uit dat het afgelopen is met het broedplaatsenbeleid. Het huidige stadsbestuur van GroenLinks, D66, PvdA en SP stelde al eerder voor om er in het kader van de corona-bezuinigingen per 2021 mee te stoppen. Na verzet vanuit de broedplaatsen werd dit veranderd in een stapsgewijze bezuiniging, waarbij er in 2022 1 miljoen bezuinigd wordt en er vanaf 2023 geen geld meer voor is opgenomen.

Het is aan het nieuwe stadsbestuur, dat in maart 2022 gekozen gaat worden, om te bepalen hoe het nu verder moet. Nu het voorjaar van 2022 in zicht komt en de verkiezingsprogramma's gemaakt worden, vragen velen zich af hoe het verder moet.

Broedplaatsen van de toekomst
Platform Beeldende Kunst roept op om Bureau Broedplaatsen af te schaffen en een Bureau Huisvesting voor Artistieke Ge-

meenschappen en Culturele Initiatieven in te stellen. Dit bureau zou initiatieven moeten ondersteunen om panden in coöperatief eigendom te verkrijgen, de culturele en maatschappelijke functie voor de lange termijn te borgen, de huren betaalbaar te houden, en ook mogelijkheden te laten ontstaan om panden te verduurzamen. Daarnaast organiseerde de Belangen-groep Broedplaatsondernemers Metropool Amsterdam een symposium waarin het opriep tot het behoud van de bestaande broedplaatsen en het creëren van "nieuwe broedplaatsen van de toekomst".

Doorgaan? Nee, want de huidige broedplaats heeft na twintig jaar z'n glans verloren. Het begrip "broedplaats" is nooit populair geworden. "Wanneer ben je nou eens uitgebroed?," kregen mensen vaak te horen. De broedplaats is te veel een kunstenaarsvoorziening geworden. Het is onduidelijk wat een broedplaats nou eigenlijk is, het is teveel tegelijk, het is te duur. Een doorstart onder de naam broedplaatsen lijkt daarom niet logisch. Maar de noodzaak van meer goedkope, betaalbare ruimte in Amsterdam is urgenter dan ooit.

Doorgaan dus. Maar hoe?
Puntsgewijs zou de opvolger van de broedplaats moeten voldoen aan de volgende eisen:

- Vernieuwen: Inspirerend - elan - vleugels, spirit, kleur.
- Goedkope
- Geen winsttoegmerk
- Breed: van cultuur tot onderwijs, van ecologie tot maatschappelijk
- Breed: alle bewoners van Amsterdam moeten er wat aan hebben
- Subsidie en gemeente inzet nodig
- Beleid van minstens 4 jaar
- Pak de ruimte in leegstaande winkelpanden en kantoren.
- Ruim plek in de nieuwbouw: de invulling van de begane grond - de plinten - moet ervoor zorgen dat een stadswijk gaat leven; moet gaan voorkomen dat Amsterdam alleen nieuwe slaapwijken bouwt

Publieke Waarden-Panden
Er zal op korte termijn een nieuw concept uitgedacht en doorgezet moeten worden. Wij noemen het voorlopig Publieke Waarden-Panden. Amsterdam heeft die nodig: plekken in de stad waar niet de economische waarde bepalend is maar de publieke waarde. Daar kunnen nog steeds succesvolle kunstenaars of ondernemers uit ontstaan, maar dat is niet waar het om gaat. De publieke waarde, de betekenis voor de samenleving als geheel, staat centraal. Dat moet nieuwe sociale verbanden opleveren, nieuwe onderwijsaanpak, nieuwe energie-initiatieven, collectieve woonvormen, hergebruikplekken, minder ongelijkheid, meer ontmoeting, betere wijken en een levendiger stad.

Het AA initiatief Vrij Beton zou hier misschien onder passen, maar wil specifiek de subcultuur versterken, terwijl de Publieke Waarden-Panden een veel breder doel moeten hebben.

Hoe dan ook: voorbij de broedplaatsen is meer goedkope, betaalbare ruimte nodig.

Circusbende

NDSM-Werf // 21 & 22 August
Erasmuspark // 28 & 29 August

Photo report

NDSM // © Circusbende

Erasmuspark // © Lorelei Heyligers

Erasmuspark // © Lorelei Heyligers

NDSM // © Lorelei Heyligers

NDSM // © Pieter Post

Erasmuspark // © Lorelei Heyligers

Erasmuspark // © Lorelei Heyligers

Erasmuspark // © Lorelei Heyligers

Amsterdam Alternative
Issue #38
September-October 2021

Music tip top 6
Text: AA
Photos: Various

Wat komt er na de broedplaatsen
Text: Jaap Draaisma

Page 09
Issue #38
September-October 2021

Circusbende, photo report
Photos: Various photographers

Tien jaar Culturele Stelling van Amsterdam

Begin september bestaat de Culturele Stelling van Amsterdam tien jaar. Dat wordt gevierd met de manifestatie “de Culturele Vrijstelling” die verspreid over twee weekenden plaatsvindt.

Op zaterdag 11 september wordt de nieuwe kaart van de Culturele Stelling gepresenteerd en in datzelfde weekend openen een flink aantal bijzondere gebouwen van de CSA de poorten van hun kunstinitiatief, onafhankelijk woon-werkpand of vrije culturele ruimte. Bezoekers kunnen dolende door de gangen van de gebouwen, struinen over de terreinen en in de publieke ruimtes en ateliers even cultureel op adem komen bij performances en concerten. De panden van de Culturele Stelling sluiten op deze dag aan bij de Amsterdamse Monumentendag, die dit jaar afwijkt van het centrum en de focus heeft liggen op de “buitenbuurten.” Juist in deze buitenbuurten zijn veel Culturele Stelling locaties gesitueerd.

Op 9 oktober vindt er een demonstratief Kunstcorso plaats dat dwars door de straten trekt rondom het Amsterdamse stads-hart en eindigt met een manifestatie op het Jonas Daniël Meijerplein. Deelnemers aan het Kunstcorso en de manifestatie zijn performers, dansers, spoken word artiesten, beeldend kunstenaars, ontwerpers en culturele initiatiefnemers wonend en werkend in de panden van de Culturele Stelling. Met de twee weekenden van de Culturele Vrijstelling protesteert de CSA tegen het verdwijnen van goedkope en betaalbare ruimte in de stad Amsterdam.

Culturele verdedigingslinie
Om het volume en de gezamenlijke kracht van de bestaande vrije ruimten in Amsterdam zichtbaar te maken in het al-maar vercommercialiserende stadslandschap, werd in 2011 de Culturele Stelling van Amsterdam opgericht. De Culturele Stelling van Amsterdam is een verdedigingslinie in en rond de stad waarin 40 onafhankelijke creatieve initiatieven, zelfstandige woon-werkpanden en vrije culturele ruimten zich hebben verenigd. In deze betaalbare gebouwen en op de aangrenzende terreinen huizen meer dan 3500 kunstenaars, cultureel ondernemers en activistische geesten die niet alleen experimenteren en produceren maar ook met (sub)culturele programmering naar buiten treden om vernieuwing, levendigheid en avontuur in de stad te brengen. Plekken waarin eigenzinnige geesten samenwerken en samenleven, wars van de marktwerking die de rest van de stad in haar greep heeft, en waar menselijke waarden als inclusiviteit, solidariteit en collectiviteit centraal staan. Impliciet zetten zij zich met hun werk in om het imago van Amsterdam als vrije, open en tolerante stad ook voor de toekomst te hoeden.

Maar al langer is het pijnlijk duidelijk dat Amsterdam haar reputatie als veilige haven voor deze vrije ruimten geen eer meer aan-

doet. De negatieve gevolgen van de oprukkende gentrificatie van de stad, de vergaande financiering van het stedelijk beleid, het laten wegvagen van de ene na de andere vrijplaats zijn hier niet alleen oorzaak van. Ook de marktgerichte politiek, efficiënte economische modellen en top-down-planning sleuren Amsterdam mee in een kolk van speculatief gewin en eenzijdige commercie. De vrije markt produceert een steeds meer zichtbare harde tweedeling tussen arm en rijk, chique en sjofel. Daarmee staan niet alleen de fysieke ruimten van de vrijplaatsen, broedplaatsen en kunstenaarsateliers onder enorme druk, maar ook de alternatieve manieren van leven en werken die bij deze ruimten horen (woon- werkplekken, collectief eigendom, streven naar duurzaamheid) worden afgeknepen.

Broedplaatsenbeleid
Het is niet zo dat bestuurders en ambtenaren geen oog hebben voor de grote afname van het aantal goedkope, betaalbare, maatschappelijke en culturele vierkante meters in de stad. Instrumenten zoals het broedplaatsbeleid en de onlangs opgestarte Expeditie Vrije Ruimte zijn zeker van belang. Alleen sorteren deze nog niet voldoende, laat staan een duurzaam effect. Het Broedplaatsenbeleid voor kunstenaars is meestal gebaseerd op het realiseren van enkel tijdelijke ruimte en wordt, zoals het er nu uitziet, vanaf 2023 volledig wegbezuinigd. De Expeditie Vrije Ruimte beschikt niet over een eigen ontwikkelingsbudget en we moeten afwachten of de Expeditie er in slaagt grond en gebouwen uit de markt te halen en te collectiviseren voor Vrije Ruimte.

De druk op grond en gebouwen door internationale investeerders en de vrije marktwerking is immers inmiddels zo fors

dat de gemeente nu worstelt met het terugwinnen van haar autonomie en regie op de stad.

Niet alleen de Culturele Stelling maar ook talloze andere Amsterdamse maatschappelijke initiatieven (Platform BK, de Kunstbond, Amsterdam Alternative, FairCity, Niet te Koop, e.a.) maken zich ernstig zorgen over deze ontwikkelingen, waarbij met name de betaalbaarheid van woon- en werkruimte voor jongeren, vrijere geesten en überhaupt mensen met minder geld in het gedrang komt. Zij zien dat niet enkel hun eigen of bestaande vrije ruimte in gevaar komt, maar ook dat er als counter-balance te weinig nieuwe vrije ruimte aan de stad wordt toegevoegd. Hoe relevant die vrije ruimte is voor de stad wordt ook zichtbaar op de nieuwe stadskaat die de Culturele Stelling op 11 september lanceert. Het is een overzicht van alle aangesloten, soortgelijke organisaties en uiteenlopende initiatieven tot in elke uithoek van Amsterdam. De plekken zijn zichtbaar met elkaar verbonden, via het stedelijk weefsel, maar ook via de gezamenlijke waarden, visies, intenties en werkwijzen die zij uitdragen. Met de manifestatie Culturele Vrijstelling vraagt de Culturele Stelling aandacht voor genoemde stedelijke problematiek en wil zij bijdragen aan een Amsterdamse herben-zinning die naar permanente oplossingen leidt voor het in stand houden van goedkope ruimte. Met kunst, cultuur en sociaal maatschappelijke solidariteit op weg naar een eerlijkere stad: waardeer het Onbetaalbaar Kapitaal van de stad!

Meer informatie:
info@culturelestelling.amsterdam
www.culturelestelling.amsterdam

Isolation Ideas: how lockdowns created communities

Amsterdammer Michael Schmidt grew tired of DJing without an audience and decided to create a platform for lonely music-lovers and -creators from across the world.

While it is generally known that the pandemic-related lockdowns have led to increased feelings of loneliness and lack of motivation, the over-achiever and hustler-mentality niche of social media has been thriving on the leftover dismay from the impact of the pandemic on our social lives, using it as a chance to shove their productivity down people's throats. Seeing the pandemic as “not an inconvenience, but as an opportunity” has become the new “wake up at 3AM to go to the gym”.

This confluence of hustler mentality and stagnating social lives caused by seemingly endless new regulations gave rise to a healthy middle path – giving our days meaning by using the extra time to create pandemic-proof ways of socializing. The impending digital transition was unavoidable, and as school, university, and work conversations were moved online, so did our social lives.

When 26-year-old Michael Schmidt found himself with extra hours of free time, he decided to spend his time upgrading his DJ skills. Having DJed during his spare time for almost a decade, Michael cherishes music's quality of bringing people together to dance. Since dancing together was rendered impossible during the first lockdown, Michael contemplated all the other underground DJs in the city of Amsterdam, who now had endless time to practice and improve. He wanted to create a space where all of the ‘Quarantine DJs’ could come together to share their talents, and subsequently co-founded Quarantine Radio (@quarantineradio.amsterdam) in the summer of 2020.

His idea quickly caught on amongst the community, and soon local as well as international DJs began submitting their own mixes to be published on the Quarantine Radio Soundcloud profile. The tracks played range across genres from funky tech house, groovy minimal techno, disco, funk and what Michael describes as “worldly music”, meaning anything from every genre in existence, as long as the mix is high quality. The latter is of special

importance to Michael, who personally listens to every mix upon submission and aims to maintain a certain quality standard of mixing on the Quarantine Radio profile: “You can hear when people make music from the soul versus when people produce music for money”. If a mix doesn't meet his expectations, the producer receives an in-depth review of why the mix didn't make it on to the radio and how they could improve their performance. Even though categorizing music as “good” or “high quality” is subjective and not universally applicable, “good mixing” can be defined, with Michael usually giving his seal of approval for mixes that stick to one broader genre and include transitions so smooth that you barely notice a new track has started playing. Listening to all the submissions before giving feedback might be considered a chore by some, but not by Michael – he enjoys finding new music on a daily basis and usually has a new submission playing in the background when going about his daily life.

When asked to define Quarantine Radio's target audience, Michael refused to give a definition and stated that “everyone who's looking for good music from unknown DJs, but also unknown DJs that are looking for an audience” is in the right place for some pristine mixes.

After having run Quarantine Radio for a few months, Michael began organizing live streams alongside friends and took his chances by sending several e-mails to empty venues, seeing them – through the eyes of a true DJ – as a potential live stream set. His inquiries were successful and resulted in a collaboration with Het Ketelhuis cinema in Amsterdam's Westerpark, where the crew was allowed to set up their decks in front of the big screen.

Sets like these are a little dream come true to Michael, having created Quarantine Radio as a chance for underground DJs to be noticed by a wider audience. When he started spinning decks at sixteen years old, he realized what being an unknown DJs really means: walking from venue to

Dispatches from the USA IV: On Climate and Direct Action

In his most recent novel, The Ministry for the Future, cli-fi author Kim Stanley Robinson imagines the moment – in 2025 – when a devastating heat wave strikes the Earth, killing 20 million people in India. Among many things that arise from this all-too imaginable disaster is a social movement, The Children of Kali, dedicated to stopping greenhouse gas emissions by any means necessary. Throughout the novel they appear via news flashes of astonishing actions, which include downing airplanes and taking an entire Davos meeting hostage. The Children of Kali are a fictional version of the extreme climate protests now advocated by the academic and climate activist Andreas Malm, in his book How to Blow Up a Pipeline (2021). Who can doubt that young people growing up under the shadow of mass extinction will take the law into their own hands?

Cut to the backwoods of northern Minnesota, among the marshes and rice lakes of the Mississippi headwaters, where over the past several weeks hundreds of water protectors have put their bodies on the line, jumping fences, locking down on equipment and resisting increasingly violent assaults by the authorities. On the other side of that dividing line, local police departments have bounded together to form a “Northern Lights Task Force” whose handcuffs, tear gas, rubber bullets and endless court procedures are directly paid for by the pipeline constructor, the Canadian multinational Enbridge. There's no terrorism happening right now in northern Minnesota, no explosives, no sabotage – but non-violent resistance to fossil fuel infrastructure has taken a giant step forward this summer.

An online map of the Line 3 pipeline route shows both the infrastructure and the people opposing it, with embedded videos and live feeds from the protest camps:

<https://line3.timetochange.today>

This movement is led by indigenous women, whose voices emerge from an astonishing intimacy with the natural world. Since the dead of winter, these women and their many allies have stood in the

path of the bulldozers and the directional drills, facing the police and enduring arrest after arrest. But now, over the last month in particular, what you see in the videos are seemingly endless fresh faces – youth who've decided that the only way to live in a desperate and terrible time is to overcome passivity and face the corporate state, which “communicates” endlessly about reducing emissions while pressing forward with pipelines to carry climate-wrecking Tar Sands crude to the market and the atmosphere.

In his book, Malm recounts the street theater of climate protests past: “Dressed up as trees, flowers and animals, we laid down on the tarmac to be run over by a vehicle built of cardboard and wood to symbolise business-as-usual. Striding through the flattened crowd, protesters in UN delegate costumes carried signs saying ‘Blah-Blah-Blah.’” Malm and his friends secured a meeting with their climate minister and implored her to ratchet up her climate ambitions. “The science, after all, had been clear for a long time now.”

That was at COP 1 (Conference of the Parties to the United Nations Framework Convention on Climate Change) in 1995. The only things that have changed since then are a devastating surge in emissions and a sickening plunge into nihilistic denial. The science is clear like the rare blue sky, but the politics are murky like leaking oil. The events in Minnesota contribute to a dangerous polarization, that's for sure. But what exactly are people supposed to do? If we were waiting for the droughts and floods and forest fires, they're already here. The heatwave that kills twenty million could easily happen on Kim Stanley Robinson's timeline, tomorrow or in 2025. If you are not ready to take non-violent direct action, then think about all the other things you can do, personally and politically. But definitely leave the flower costumes aside. This is going to be a whole-of-society effort – and for the moment, half of society is not going along for the ride. Ask yourself, who do I support? How can I bring that support into the public space? And above all, who's really throwing oil on this fire?

venue and handing out flash drives with your mixes on them, hoping they would agree to let you play a set. Starting Quarantine Radio is Michael's way of providing opportunities to DJs that he never had. “Many DJs don't know how talented they are”, he says while telling the story of his own creative journey as a DJ over the years, “they just need someone to believe in them”.

Ultimately, Michael would like to make music his full-time job. He focusses on underground artists because their struggles resonate with him but also because he believes in the importance of subcultures as opposed to mainstream culture. For him, underground culture is a creative breeding ground with special opportunities and experiences. He's enjoyed every bit of his dive into Amsterdam's subcultures over the years. His advice for DJs looking to their own style: “Find the rarest music you can find that you really like, mix it in the best way you can, and put it out there.” Over the months of running Quarantine

Radio, Michael has received submissions from all over the world, from South Korean groovy micro minimal house to Italian hard techno. Its audience is just as diverse. Once the pandemic is truly over, Michael intends to organize events under the headline of Quarantine Radio, aspiring to give his quarantine DJs the stage performance they've always longed for.

As for what's coming for Quarantine Radio, a name change is not on the agenda. Michael prefers for the radio to become “a time stamp for the future” and continue under the same brand even after the government decides to call it a day and officially declare COVID-19 as extinct. Once this happens, neither the name nor the goal of Quarantine Radio will change: bringing people together through music while giving underground DJs a platform.

Listen:
facebook.com/Quarantineradioofficial
soundcloud.com/quarantineradioofficial
mixcloud.com/QuarantineRadioOfficial

AMSTERDAM HISTORY IN A NUTSHELL

SPICE TRAIL

COLONIALISM

HIPPIE TRAIL

IDEALISM

GARBAGE TRAIL

TOURISM

HOLY GRAIL?

WRITE YOUR VISION FOR AMSTERDAM ON THE WHITE SPACE ABOVE.

TEAR THIS PAGE OFF AND SEND IT TO: GEMEENTE AMSTERDAM, AMSTEL 1, 1011PN AMSTERDAM

SEND A DIGITAL COPY TO INFO@AMSTERDAMALTERNATIVE.NL

Amsterdam door de ogen van toeristen

In de vorige Amsterdam Alternative had ik het met Amsterdammers die direct betrokken zijn bij plannen over toerisme over kwaliteitstoerisme, overlast en ons stadsimago. Dit keer sta ik op straat, samen met Annelies Verhelst?, om die toeristen zelf te portretteren. We spraken met zeven groepjes toeristen. Waarvoor komen ze eigenlijk? Vol-doet Amsterdam aan hun verwachtingen? En zouden ze iets willen veranderen?

Camille en Marion, uit Bordeaux (Frankrijk), tegengekomen op de Dam

Hans, uit Hapert (Noord-Brabant), tegengekomen op de Dam

Mathavan, Sumi, Sakie, Kannan en Havithra, uit Düsseldorf (Duitsland), tegengekomen op de Oudezijds Voorburgwal

David en Sarah, uit Kärnten (Oostenrijk), tegengekomen op de Oudezijds Achterburgwal

Waarom Amsterdam? De redenen om hierheen te komen zijn talrijk. Zowel David en Sarah uit Kärnten in Oostenrijk en Max uit Marseille noemen als eerste blowen. Alexandre: “Het feit dat het hier legaal is maakt het veel makkelijker dan thuis.” Voor David is naast de wiet de vrijheid een groot goed: “Amsterdam is veel vrijer dan Oostenrijk. Er zijn hier meer verschillende cul-turen waardoor ik het gevoel heb dat ik mezelf kan zijn. Ik hou niet van die zombiecul-tuur, ik hou van vrij denken, open-min-ded zijn.” Ook Lisa en Murillo uit Beieren, die hier voor hun vakantie Corona uit-gestelde huwelijksreis zijn, herkennen zich in dit beeld: “Bij ons zijn de mensen wat koud. Hier kun je contact maken. Het is een levendige stad en je hoort veel talen om je heen.”

Een opvallend punt is de spontaniteit waarmee toeristen voor een korte trip naar Amsterdam komen. Hans uit Hapert in Noord-Brabant zag bijvoorbeeld een mooie kortingsactie op Social Deals en dacht: “Dat is leuk voor onze vakantie en nu zijn we hier vier dagen.” Mathavan, Havithra, Sakie, Kannan en Sumi uit Düsseldorf dachten vergelijkbaar: “Het is een spontaan tripje. We hadden twee dagen vrij, Amsterdam is dichtbij en we hadden mooie foto's gezien.” De meest in het oog springende reden om te komen is toch wel die van Serena en Fazile uit Bilzen in België: “Als verrassing voor Fazile's verjaardag én omdat we een hot-pot-restaurant wilden bezoeken, dat heb je bij ons niet!”

Veel mensen die ik spreek waren hier al eens eerder geweest en willen Amsterdam laten zien aan anderen. Dat geldt

voor Camille uit Bordeaux die haar zusje Marion heeft mee-genomen en Sarah die voor haar huwelijksreis met Murillo graag naar haar geliefde Amsterdam terugging.

Voldoet Amsterdam aan de verwachtingen? David: “Ik had verwacht dat meer mensen zouden blowen!” Murillo: “Jazeker, hoe kan je nou niet van Amsterdam houden?” Mathavan: “Overdag wel, maar 's avonds niet hele-maal, omdat veel winkels dicht zijn en het erg rustig is op straat.” Alexandre en Max vinden het de perfecte bestemming voor hun als studenten: “Vanwege de wiet, bars en veel andere jonge mensen.” Het eten is zelfs boven verwachting goed volgens Murillo: “We zijn net naar een geweldig Argentijns restaurant geweest. En ik kom uit Zuid-Amerika, dus ik ben wel wat gewend.”

En is Amsterdam veranderd? Hans: “Dat weet ik eigenlijk niet. Het is volgens mij toch wel redelijk hetzelfde gebleven. Misschien dat het openbaar vervoer wel een stuk beter is geworden.” Fazile: “Er zijn wel-licht wat meer eet-za-ken bijgekomen. Ik kan me niet herin-nenren dat het er vroeger zoveel waren. Er zijn ook veel meer ketens nu. Op iedere straathoek zit wel een Starbucks, dat valt op.”

Wat zou je anders willen zien in Amsterdam? Dit vindt iedereen een lastige vraag omdat ze het hier vooral heel leuk hebben. Na een beetje aandringen kan men toch wat bedenken. Voor Alexandre en Max is het grappend het weer, terwijl Camille en Marion het liefst zouden willen dat hun eigen Engels beter was en stiekem dat we

hier in Amsterdam Frans leren spreken. David vraagt zich vanwege de opdringerige mensen in het Wallengebied af of het veilig zou zijn als meisje alleen: “Ook als je hier nieuw bent, als toerist, kunnen die kerels een uitdaging vormen. Maar ik voel me over het algemeen veilig.”

Fazile en Serena vinden het erg druk in het verkeer en zagen bijna iemand overreden worden: “Misschien is het een idee om het tot een uur of 19:00 auto-vrij te houden, zodat mensen rustig kunnen rondlopen?” Ook Mathavan zet vraag-tekens bij de verkeersveilig-heid: “De fiets-paden zouden beter gecoördineerd kun-nen worden. Het verkeer kan soms nogal chaotisch zijn, maar het zal waarschijnlijk moeilijk zijn om dit te veranderen.” Zijn moeder Sumi wil iets heel anders aanpak-ken: “De wiet zou illegaal moeten zijn, want die stinkt echt heel erg!” Daar zou je dan David, Sarah, Alexandre en Max weer niet zo geluk-kig mee maken.

Ontnuchterend beeld Tijdens de gesprekken met toeristen word me duidelijk dat zij met hun hoofd bij hele an-dere dingen zitten dan globalisering, overlast, het klimaat, of vast-goedprijzen. Om zomaar even een aantal prangende onderwerpen te noemen in relatie tot toerisme. Als toerist bekommer je je eerder over welke tram je moet pak-en of waar je straks gaat eten, terwijl ze in hun eigen stad misschien ook wel met

bovengenoemde vraagstukken bezig zijn. Het vervult mij met trots dat mensen hier inderdaad heen komen vanwege het vrije karakter, zoals David en Murillo. Bijna de helft van de groepjes toeristen die ik spreek begint wel over de veiligheid en eentje over de viezigheid. Dit terwijl veel Amsterdammers vinden dat onze stad nu al veel te aangeharkt is, zoals bleek uit mijn vorige artikel.

Het laat zien dat er een groot verschil zit tussen de mens als toerist en als local, wat we allemaal allebei zijn. Is “bewust toe-risme” dan de oplossing, waarop nu lijkt te worden ge-stuurd door onze gemeen-te? Of zit het antwoord op die vraag al in de betekenis van het woord “toerisme” (reizen ter ontspanning) verscholen? En is bewust toerisme daarom dus eigen-lijk een contradictio in terminis, omdat we nou eenmaal op vakantie gaan ter ont-spanning en niet om bewust bezig te zijn met het wel en wee van de plek die we bezoe-ken?

What Makes a Good (or Bad) Tourist?

I just ordered a 0.5-liter bottle of water and a cappuccino which I paid no more than 2.50 euro for in total. Now I'm sitting at a small table in front of a cafe in the pedestrian zone, enjoying the afternoon heat under a parasol. Fort the first time since I arrived in Budapest two weeks ago, I really feel like a tourist.

My reasons to travel in this second pandemic summer are of romantic nature. Initially, I was planning to visit Greece with my high school friends from Stuttgart, but halfway through the summer break I impulsively changed plans. I decided to go to Hungary, to see someone instead of something (love-tourism, if you will).

Exploring the city of Budapest play a secondary role in this endeavor, yet as in conventional tourism, my motivations are purely pleasure-oriented. Learning about the culture of the place becomes rather a byproduct of recreational activities: a visit to one of the many bathhouses, a weekend spent at Balaton, food and drinks at corner shops and hidden squares.

Besides that, meeting his friends and family and listening to stories about growing up and living in this place that is foreign to me. In a way, one could say that my perspective of this city, of this country, is a more authentic one than the one of a conventional tourist. It's informed by the political views, the hopes and the hardships of local young adults, the social circles that I got access to through my friend Boldizsár.

Can this encounter of mine still be called tourism, I wonder.

Observing general touristic behavior, it seems to me that for a lot of people, travel and vacation are ways to escape their life at home for a while. It seems to be more about distance (from the familiarity of home) than about closeness (to the life at the destination).

In the experience of the average tourist, is tourism about connecting or disconnecting?

In an ideal world, travel and tourism could be seen as means to develop a broader, more universal consciousness.

In an ideal world, travel and tourism could be seen as means to develop a broader, more

home? Is someone who approaches their hometown and its people with care and solidarity a better tourist by default? Or is it in the end, as with all major problems that are a result of a world that moves much too fast, about changing conditions on a larger scale? Could it be that the solution to big masses of ignorant tourists lies in changing the root cause of the problem instead of the symptoms of a burnt-out and overwhelmed society?

Maybe I'm being too harsh on the average tourist here as well, I don't know. What I

Can I blame them for it? I'm not sure about that. Don't we all deserve a break from our lives sometimes? I guess the problem I seem to have with mass tourism lies not in its motivations but more in the effect it has on its destinations and getaways: mindless littering, disrespect to the environment and people, showing yourself from your worst side while not having to fear any consequences cause you bring in the money.

can be sure of is that no matter which big city you look at, especially speaking about capitals, inhabitants have learned to accept a basic level of nuisances caused by foreigners streaming in and out of their city in search of entertainment. In exchange for (some of them) making a living off tourists, they tolerate noise, pollution, and other more serious problems like gentrification and the de-personalization of their cities in an attempt to cater to the needs of the temporary dwellers.

When did it become desirable to the majority of tourists to find on their vacation the exact things that they left behind at home

But how did we end up here? When did it become desirable to the majority of tourists to find on their vacation the exact things that they left behind at home, just in slightly different packaging? Wasn't travel

once for the brave and curious that longed to be confronted with the unknown, the unfamiliar? Or am I being too romantic? A couple of days ago we went to visit a friend of Boldizsár's who currently lives in a hostel in the center of the city. Due to Covid-19 the hostel owner started renting out the rooms semi-permanently to local students since the stream of travelers entering the city died down remarkably.

We were sitting in the common area that is plastered in small messages, bits of memory, written on banknotes from across the world, postcards, shopping receipts and torn-out notebook pages. What they all had in common was a positive tone, a sense of joy, speaking of good times had and good people met, of beauty seen and of the wish to return. And I thought to myself: „This is a place that I would like to stay in as a tourist, a traveler.” These notes seemed to be written by people that, for a short while, found themselves a home in Budapest. Maybe it can be said that someone who feels that romantic urge to connect with a new environment, to travel, and to be in touch with the unknown has to be capable of finding a home somewhere far away from the familiar. To not see the new as separate but as part of oneself. To find a sense of belonging.

In my opinion, that is what makes good tourists. They become part of their environment, become aware of the fact that they will leave a trace in one way or the other, and make an effort for that trace to be a good one.

Today is my last day in Budapest. Soon we will pack our bags and head to the bus station. We will spend a few days in Hamburg, staying with my grand cousin, and then head to Amsterdam where we both live and study. I didn't feel much like a tourist within the last few weeks, yet I came a long way.

Amsterdams Buurvrouwen Contact

During its more than 20 years operation, Amsterdams Buur-
vrouwen Contact (ABC) has helped 8000 immigrant wom-
en overcome their isolation and their way into social life by
helping them learn Dutch.

That language proficiency is a major fac-
tor of successful social integration might
be a truism but it is one to which Amster-
dams Buurvrouwen Contact (ABC, literal-
ly: Amsterdam Neighbours Contact) pay
heed. ABC is a non-profit organization
connecting language proficient volun-
teers immigrant women who wish to learn
Dutch. Most of them also lack any English
skills which heightens the barrier to social
participation. Their world shrinks to the
size of their home. Isolation, loneliness,
homesickness are their everyday compa-
ny. There is a host of factors preventing
immigrant women from attending regular
Dutch courses: having to care for children
or having to deal with physical, psycholog-
ical, or financial problems. According to
Anne Reijnders, the regional coordinator
of ABC, the organization's aim is to help
these women to become more self-reli-
ant and *"widen their world"*. What she ob-
serves in her "clients" is that confidence
grows with language improvement. Some
women join volunteer groups at the end of
the language course, some even get a job.

Nynke de Vries, also a volunteer at ABC,
mentored middle aged Eritrean woman
two weeks after her arrival in Amster-
dam. She remembered her mentee being
initially so insecure that she cried for not
understanding anything during the first
lesson. As the course progressed she slowly
became more cheerful and confident. A
year and a half on, she began her training
at a nursing school and will start an in-
ternship in September. For a lot of women,
ABC is the first step toward participation
in Dutch society.

Unknown artist's manifesto

The paint drippings on her body were all I
could ask for today.
Commission in pocket, head to skies and
shoes polished:
Immaculate depiction of an artist's middle-
class dream.
I try not to breathe too enthusiastically – tur-
pentine still fills my nostrils over smells of
heavy flesh –
As I whisper my first prayer:
That for a little while longer life could exist
solely of truisms.
Why do we only see virtue in faded flash-
backs and literary tropes?

But no, I wanted more.
I promised to steer away from solipsism –
no 'l'art pour l'art' –
But instead bathe myself in the sweat
Of those who've build pyramids,
And started families, deprived of wages.
That I would orate not in salons,
But on top of tiny little soap boxes, bassi-
nets of working-class heroes.
And that this piece in front of me,
Would be my magnum opus:
Homage to humbled masses.

But she relished our bourgeois enterprises,
Wishing cake upon those trembled on
by structures we were enjoying.
For the house that privilege built still need-
ed a ballroom

For tiny people and massive egos,
The only intelligent culture,
Found growing in the lavatory.
And my activism wouldn't supply cham-
pagne,
But merely crusts for others.
I told her I'd rather scribble my life's work
on toilet stalls,
Than to give it up to kings.
In response our premature wedding china
took flight,
Seeing if I could dodge plates,
As well as inquiries.
She left and slammed the door.

Morning came, cock crowed thrice:
A banging on the door sealed my fate.
Leathered art-critics threw punches,
Landing in an empty stomach.
Policemen sending me the message
That blasphemy is still a crime,
And my engagement is off.
Faeces flung, chants taunting sung,
Children rhyme with hate and crass.
So I remember a golden ring,
So I can sing back to that mass
That like my fame—fuck, infamy—this last
march too'
Is bound to pass.
As they drag me off I ponder headlines:
Murder most wicked, by muse most mute?
The briefest trial ensued.

Amsterdam Alternative membership

amsterdamalternative.nl/join

In Need of Volunteers
Currently, ABC has about 300 volunteers.
Besides metoring, volunteers also help
with administration, writing and editing
newsletters, financial management and so
on. They always lack language mentors as
ABC's services are in high demand.
Volunteers come from all walks of life:
they can be students, office workers, pen-
sioners and everything in between. Some
are children of refugees. They witnessed
the struggle of their mothers and wanted
to help others to succeed. When asked for
the requirements of volunteering at ABC,
Anne says: *"You only need to be curious,
empathetic and speak enough Dutch to
teach it"*. Nynke who volunteers for ABC
as a teacher and newsletter editor, is a re-

tired teacher. She has been volunteering
since 2013 and is currently working with
her seventh mentee. As she puts it: *"I have
such a big admiration for these women
coming to the Netherlands without speak-
ing any Dutch, it must be difficult to cope!
I feel happy when I know that I really help
them to find their way in Dutch society"*.

First time volunteers are required to at-
tend a training where they are trained in
effective teaching methods and how to
deal with cultural differences. If you're in-
terested in becoming a volunteer at ABC,
please visit below website.

www.abcamsterdam.org

Amsterdam's Solidariteits- Netwerk BuurtTuinen (Sonebutu) emerges

Our story begins on the common grounds
of community food gardens dispersed
across Amsterdam. We are the caretakers
and custodians of edible sanctuaries for
more-than-human communities in our
neighbourhoods. As an intuitive and gut-
felt response to the neoliberalisation of life,
we cultivate resilience, nourishment, and
hope for greater realizations of healthy al-
ternatives.

Together we grow and share food to coun-
ter social isolation and disease-making
dependence on corporate industrial food
systems. We share land, labour, and love as
we cultivate mutually-supportive polycul-
tures. We regenerate local ecosystems and
sow the seeds of climate-responsible cul-
tures that honour the wisdoms and practic-
es of peasant and indigenous cultures. We
distrust the false solutions of green growth
and ecological modernization with their
mantras of "consume more, trust in high-
tech, and endorse extractivism elsewhere".

We estimate that there are more than 100
buurttuinen in Amsterdam where neigh-
bours and friends grow and share food in
open and public spaces. Almost all of these
gardens are denied collective and commu-
nity land rights necessary for long-term
flourishing. Instead, we subsist on tempo-
rary contracts or informal agreements with
the Gemeente that guarantee our precarity.
We centre our solidarity to the gardens and
surrounding homes who are most at risk of
displacement and gentrification.

Our resilience and resistance are rooted in
collective processes of care, solidarity and
reciprocity. We take most inspiration
from the gardens in our network that up-
root and heal from our city's neoliberal and
neo-colonial legacies. We are heartened by
gardens occupying and inhabiting land in-
tended for lucrative property development
and gentrification. Gardens reflecting the
social diversity of their neighbourhoods.
Gardens able and willing to nurture every-
day alliances across house owners and so-
cial renters, generations, genders and ra-
cialised cultures.

We are community food gardeners in soli-
darity with the struggles for the Lutkermeer
polder, undocumented people and who wel-
come the arrival of the Zapatistas this year.
We are gardeners of skill-sharing, knowl-
edge-exchanging and food culture preser-
vation and celebration. We seed food-con-
sumer cooperatives, support small-scale
farmers and contribute to food autonomies
near and far. We are gardeners that value
consensus, who can hold assemblies, and
love to cooperate beyond individual plots.

From our past struggles against prof-
it-greedy developers and anti-social plan-
ners we learnt that solidarity networks are

invaluable. Without solidarity we cannot
counter the commercialization of common
spaces nor can we prevent our gardens
from being (ab)used for Gemeente-led
gentrification ("greentrification").

With the support A SEED, Eetbaar Amster-
dam and Fonds voor Nieuw-West we ac-
cessed modest funds to complete a form of
action research that started with 16 com-
munity garden evaluations in 2020. We
listened to their challenges and successes
and made an inventory of our past and po-
tential future collaborations.

Listening carefully to each other, it was quite
easy to identify common challenges we face
as a network of voedsel buurttuinen. Politi-
cally, our most common challenge is secur-
ing long-term land access. We are in favour
of taking land and earth out of private prop-
erty and restoring them to the commons
with community land rights and responsi-
bilities. We feel the best way of achieving this
political need is becoming a civic movement
strong enough to access resources and in-
spire social and ecological transformations
of Amsterdam's green spaces.

The Commons Network is one of a number
of organisations that offered their solidarity
to us. They valued our bottom-up process
and informed the Fearless Cities program-
mers to support our proposal to do a series of
8 skill-shares in 8 gardens responding to our
common challenges. Sadly, with corona re-
strictions, we could not do open workshops
so made open-access videos instead. We are
grateful to have our knowledge and skills val-
ued and to receive financial solidarity.

Since ceremoniously planting our 'Solidar-
iteitsnetwerk Buurttuinen' in spring 2021,
most of us are occupied with the day-to-day
care of our neighbourhood food gardens,
families and communities. Spring and sum-
mer are the most care-intensive seasons for
our gardens and as we mostly grow and
share food in our spare time. This means
less time for organizing and exchanging,
although we have been sharing seeds, seed-
lings and compost with each other.

Now, with the restrictions waning, we are
excited to realize our first series of solidar-
ity bike tours. Our first tour was in Nieuw-
West on Sunday August 30 where we visited
4 gardens in the network, listened to their
challenges and made solidarity offerings
and requests. Three gardens live within
Gemeente's Schinkelkwartier master plan
of gentrification which destines the living
gardens to cement.

In response, we started a bottom-up, dem-
ocratic re-design process of the common
green spaces within the Schinkelkwartier
into vital social and ecological lifeways
(corridors). We are offering to weave the

HELICOPTER
AMSTERDAM

REPETITIERUIMTES

Voor bands, solo artiesten, dans- en
theatergezelschappen en showcases.
Repetitieruimtes tot 50 m² met volledige
backline, flexibele tijden en
mogelijkheid tot opslag.

info@helicopteramsterdam.nl - helicopteramsterdam.nl
Helicopterstraat 8 Amsterdam (Goedkope parkeergelegenheid voor de deur
en gratis in het weekend.)

living local threads into the Gemeente's
sterile master plans so they can fulfil their
public resource commitments to green
"rigorously" (and radically), transform our
urban green spaces to respond adequately
to the climate emergency and counter ris-
ing trends of social isolation and loneliness.

We stand together against the distant
top-down designs from the glass castle of
Weesperplein 8 that designate green to be
an ornamental background to extract from
and use for green city marketing. We stand
together in learning to co-design closely
with diverse users of our local greenspaces.
We centre direct democracy, wellbeing and
ecological regeneration to respond mature-
ly to the multiple crises we must overcome.

As fellow citizens, we need each other and
our differences are a generative asset, not
a 'wicked problem' to avoid. With the en-
forcement of Netherlands' Omgevingswet
set for January 2022, heartfelt and dignified
citizens have real legal opportunities to
be in the decisive designing and planning
phases from which we have historically been
excluded; i.e. to go beyond tokenistic
participation.

We feel and respond to a need to nurture
a community of grass-rooted co-designers.
We must anticipate and counter the threat
of an emerging paradigm of undemocratic
'multi-stakeholderism' where corporations
and private interests dominate the future
decision-making of our common and pub-
lic spaces in Amsterdam.

With this initial positioning, we invite you
to be in solidarity with our efforts to culti-
vate skilful and dignified co-designers. We
start with a broad and open imaginary of
community foodscapes that (re) connect
and protect a great variety of initiatives that

grow and share food in healthy ways.

Every 3 weeks to the end of 2021 we'll in-
troduce you to some of our network members
who are pioneering practices of co-design.
They co-design with people and places to
reanimate and regenerate endangered soli-
darities between indoor and outdoor food
communities, city and hinterland, forests
and farms, cultures and ecologies.

We invite you to listen and learn together
with us, share ideas, experiences, resour-
ces and suggestions to common challenges
that speak to a need to go beyond the con-
texts of our community food gardens. A
common need to protect, connect and re-
claim civic power that is so urgently need-
ed to heal Amsterdam and enable healthy
alternatives to flourish.

To access our first co-design challenge and
add your ideas, use this link: <https://yrpri.org/group/10755>. If you would like to join
our network's e-mail list, receive a report of
our 10 most common challenges (includ-
ing ecological, economic, social and tech-
nological) and/or a guide on how we seed
this P2P solidarity network please send
an email to toby@aseed.net.

Court for Intergenerational Climate Crimes (CICC) - Exhibition

Radha D'Souza & Jonas Staal, 'Comrades in Extinction', Study, 2020-21.

The Court for Intergenerational Climate Crimes (CICC) is a collaboration between Indian academic, writer, lawyer and activist Radha D'Souza and Dutch artist Jonas Staal, which takes the form of a more-than-human tribunal to prosecute intergenerational climate crimes. During the inauguration at Framer Framed, D'Souza and Staal will introduce the legal framework of the CICC.

The CICC will host hearings in which evidence will be presented by prosecutors and witnesses relating to intergenerational climate crimes committed by corporations and states acting in concert. This is followed by the presentation of evidence of alternative forms of collective action in defense of intergenerational climate justice. Co-produced by Framer Framed Amsterdam, the CICC focuses on corporations registered in the Netherlands as well as the legal frameworks established by the Dutch state system supportive of the corporations.

Radha D'Souza & Jonas Staal, 'Court for Intergenerational Climate Crimes', Study, 2021.

The CICC aims to present evidence of climate crimes both past and present, assessing their impact in the here and now and their impact on planetary life of the future. As such, the tribunal rejects linear, atomised and individualised narratives underlying the present-day legal system to instead establish comradely bonds with ancestors and descendants across different time scales. Apart from human actors, the court forms an ecology occupied by extinct animals, plants and ammonite fossils, each termed "comrade." These non-human ancestors are simultaneously evidence of intergenerational climate crimes in the past, as well as witnesses—and comrades—in the collective effort of the CICC to contribute to intergenerational climate justice in the present and future.

Radha D'Souza & Jonas Staal, 'Comrades in Extinction', Study, 2020-21. The court proceedings will be directed by four judges: Radha D'Souza, Sharon

Bevlek je onderbroek en red de planeet

Ik ben Stefanie. Al mijn tijd steek ik in het redden van de planeet. De afgelopen zomer heeft weer aangetoond dat daar dringend veel energie naartoe moet. Hittegolven, overstromingen en de doods-bangmakende voorspellingen van honderden wetenschappers. Maar waar begin je? Bij je onderbroek.

Sowieso zijn de berichten over het klimaat zo angstaanjagend, dat je het al bijna vanzelf in je broek doet van schrik. Dat heb ik tenminste wel. Laten we snel beginnen met het veranderen van dingen zodat we een betere planeet krijgen. En laten we even dichtbij huis beginnen. Kijk eens tussen je benen. Daar gaan we beginnen.

De meeste mensen dragen een onderbroek. Een voorwerp waar al van alles aankleeft: ideeën, associaties, een verleden, een toekomst. Iemand heeft die broek ontworpen. Er is materiaal voor vervaardigd. Hij is gemaakt, getransporteerd. Van hand tot hand gegaan. Gewassen. Als die onderbroek kon praten, dan maakten we eens wat mee.

Over het algemeen vindt men dat een onderbroek schoon moet zijn. Maar als we de planeet willen redden moeten we hem misschien eerst even bevlekken. Daarom gaf ik samen met Freija de workshop "Onderbroek bevlekken" op het Extinction Rebellion-klimaatkamp van half augustus in Amsterdam. De workshop was een succes vonden wij, maar wat hield hij in en wat was precies het idee?

De Theorie
Laten we gewoon eerlijk onder ogen zien, dat we het behoorlijk vernald hebben met de planeet. We zitten tot onze oren in de shit. Overall plastic, overall chemicaliën en afval. Er is geen frisse lucht meer en hoe lang we nog schoon drinkwater hebben is een serieuze vraag. Bedrijven gaan over lijken voor een beetje winst. Dieren zijn gebruiksvorwerpen geworden. We maken praktisch niks zelf meer en zijn koopverslaafd. Er staat ons geen fijne tijd te wachten als we zo doorgaan. We hebben ons eigen nest volledig bevuild. Laat het even tot je doordringen hoe erg het is. Onderga die angst even, laat hem even toe, en doe het, bij wijze van spreken, even in je broek van angst.

En dan is het, na dit dieptepunt, al snel de hoogste tijd om deze angst om te zetten in actie. We gaan het heft weer in eigen handen nemen! De angst gaan we omzetten tot een kracht! We gaan als eerste onze eigen broek blijvend bevlekken. Ter herinnering aan dit dieptepunt, als reminder tot

actie en als statement dat jij je niet meer in de luren laat leggen door de commercie. Vanuit een volledig gerechtvaardigde angst gaan we weer vechten voor onze wereld. Deze angst zal te zien zijn in onze broek en dat is prima. Ontkenning heeft ons namelijk niks verder geholpen. Het onderstaande "product" zal in geen enkele winkel te koop zijn. Geen keten maakt hiermee de planeet kapot.

De Praktijk
We hebben een partij grootvaders-onderbroeken op de kop getikt. Grootvaders onderbroek is sowieso het beste model. Een klassieker die zich al lang bewezen heeft, lang mee gaat, waar je je hand in kan steken, en die elk soort mens staat. Freija had de broeken voorbehandeld met aluin, een natuurlijk middel.

Stap 1: Kies je onderbroek en schrijf je initialen op het label.
Stap 2: Maak de onderbroek nat.
Stap 3: Beleg de onderbroek met heerlijke ingrediënten zoals uienschillen, vlierbes, walnoot, rozenblaadjes.
Stap 4: Rol de onderbroek op zoals jij dat wilt. Dan volgt een (deels) symbolische handeling: neem het houten hamertje en hengst!!!! Hengst erop! VERSPREID DE SAPPEN!!
Stap 5: Doe er kunstig een touwtje omheen.
Stap 6: Adem diep in en uit. Je bent je agressie kwijt! Lever je onderbroek in bij Freija of Stefanie. Die leggen hem een uur in een stoommandje boven een pan kokend water.
Stap 7: Na een uur kun je fase 2 in: het ontwikkelen. Haal het touwtje eraf, ontrol de broek. De restanten kunnen de struiken in. Spoel uit en laat drogen.
Stap 8: FINISHING TOUCH: druk er nog een stempel op met bijvoorbeeld 'erotuig' of wat je maar wilt.

Je bent nu klaar om je zelfbevlekte broek te gaan rocken. De beste plek daarvoor is een klimaatdemonstratie. Je hoeft je niet te schamen voor je angst. Put er kracht uit en vecht. Jouw kruis is nu ook een *conversation piece* geworden! Een ander voordeel is dat je geen stress hoeft te hebben over vlekken in je onderbroek. Er zitten immers al vlekken in! Overigens kan hij gewoon in de was. En geniet vooral ook even van de schoonheid van de vlek.

Disclaimer: in deze workshop gebruiken wij reeds bestaande onderbroeken. Natuurlijk is het het allerbeste als je je eigen onderbroek maakt van bijvoorbeeld een oud t-shirt en die vervolgens bevlekt. Of je gebruikt je eigen bestaande onderbroeken. Wij doen altijd alles zoveel mogelijk tweedehands, maar tweedehands onderbroeken die nog acceptabel zijn zijn erg moeilijk te vinden, al is het mij wel eens gelukt. De bottom line is: laat je geen kle- ren opdringen door gewetenloze ketens, als je zélf alles in je omgeving hebt om iets moois te maken.

Butoh Festival Amsterdam 8-9 October 2021

10 performances
Unconventional, experimental, controversial, international

The Butoh festival Amsterdam is taking place at Teatro Munganga, Schinkelhaven-straat 27 hs, 1075 Amsterdam

Artists
Alicia Bisier (E), Bob Lyness (USA), Christian Bernecker (GER), Coco Villarreal, (MEX), Ehsan Sadigh (IRAN), Elisabeth Damour (FR), Erika Hassan (USA), Ezio Tangini (IT), Golzar Hazfi (IRAN), Gul (E), Julianne Kasabalis (BEL), Maruska Ronchi (IT), René Baptist Huysmans (NL), Sylwia Hanif (POL)

Dates, time, ticket prices
Fri 8 October 2020 20:30 hrs - € 25
Sat 9 October 2020 20:30 hrs - € 25
Both the days € 45
Concession € 20 and € 35 for both the days (only for certified students and unemployed). Due to limited seats available for covid-19 restriction, tickets will only be available online.

Info and booking:
info@munganga.nl // 020 6759837
www.munganga.nl
www.inbetweenbutoh.com

Join the AA Reading Group!

Every two months we organise an evening in which we discuss a particular book. Works include mainly new and older literary texts, as well as non-fiction about current social and political matters. The sessions are open to everyone and free of charge.

In the next session we'll discuss **The Rings of Saturn** by **W.G. Sebald**. Encountering an eccentric cast of characters along the way, Sebald confronts the frailty of human existence as he voyages along the Suffolk coast on foot. What begins as the record of a journey on foot through coastal East Anglia becomes the great, constellated story of people and cultures past and present: of Chateaubriand, Thomas Browne, Swinburne and Conrad, of fishing fleets, skulls and silkworms. Dealing with themes like time, memory and identity, 'The Rings of Saturn' is an intricately patterned and haunting book on the transience of all things human.

There will be no central presentation of the themes in the book. Instead, you'll discuss your views, thoughts, favourite passages, points of critique and further suggestions informally in a small group. The last 20 minutes of the evening are spent in deciding collectively which book we will read next. You're welcome to join this discussion and to propose a book.

The discussion of 'The Rings of Saturn' will take place on **Wednesday 13th October at 20:00 hrs** in the **WG Café** (Marius van Bouwdijk Bastiaansestraat 52). If you want to participate, please send an email to readinggroup@amsterdamalternative.nl

BOOKS TIP TOP 5	
Tips and links to releases are always welcome. Please send them to books@amsterdamalternative.nl	
	Het is warm in de hivemind Maxime Garcia Diaz Publisher: De Bezige Bij Release date: 07-2021 Price: €22,99 // ISBN: 9789403120614 De associatieve gedichten kronkelen, bedwelmen, ontregelen, en wortelen diep in het digitale, het feminiene en het hedendaagse. Flarden van nieuwsberichten vermengen zich met academische theorie en uitgestorven webpagina's uit de jaren nul. Een bruisend poëtisch debuut waarin de taal welig tiert, over fantasie, gekte, woede, angst, en een spookachtige revolutie.
	Op zoek naar de moederboom Suzanne Simard Publisher: Prometheus Release date: 06-2021 Price: €25 // ISBN: 9789044639551 Niemand op onze planeet heeft meer gedaan om onze kennis over bomen te verdiepen dan de wereldberoemde ecologe Suzanne Simard. Zij wordt alom geprezen door haar vermogen complexe ideeën over de natuur over te brengen op een manier die even diepgravend als betoverend is.
	Waar ben ik? - Lockdownlessen voor aardbewoners Bruno Latour Publisher: Octavo Publicaties Release date: 06-2021 Price: €19,50 // ISBN: 9789490334314 De lockdown heeft ons zwaar op de proef gesteld. Achter de politieke vraag 'Hoe komen we hieruit?' duikt inmiddels de vraag op: 'Waar ben ik?' Bruno Latour zoekt naar antwoorden in een filosofisch verhaal, met als leidraad 'De gedaanteverwisseling' van Kafka.
	Ideeën om het einde van de wereld uit te stellen Ailton Krenak Publisher: Ten Have Release date: 06-2021 Price: €18,99 // ISBN: 9789025909833 Ailton Krenak haalt enkele diepgewortelde westerse ideeën over de mensheid en onze relatie tot de natuur onderuit. Volgens hem staan we aan de afgrond. Daarom stelt hij een verschuiving in ons denken en doen voor die nodig is voor het voortbestaan van de aarde. Het resultaat is een indrukwekkende combinatie van sociale kritiek, milieu- en ecologiestudie, geschiedenis en politiek.
	Eetbare en giftige paddenstoelen Eenvoudig herkennen en onderscheiden Thalia Hans E. Laux Publisher: Kosmos Uitgevers Release date: 07-2021 Price: €20 // ISBN: 9789021582481 In deze veldgids worden eetbare soorten vergeleken met hun giftige dubbelganger. De belangrijkste onderscheidende kenmerken worden duidelijk toegelicht in woord en beeld. Met dit handboek kan iedere natuurliefhebber met een gerust hart op ontdekking in het bos om de smaak van wilde paddenstoelen te pakken te krijgen.

VRIJ BETON

=

Het geluid van
Vreugde
Collectief eigendom
Mogelijkheden
Rafelranden
Creativiteit
Enthousiasme
Wilskracht
Samen zijn
Vrije ruimte

Doe je mee?
www.vrijbeton.nl

AMSTERDAM ALTERNATIVE

Design by 310k.nl